

Sfântul Ioan Gură de Aur

Sfântul Ioan Gură de Aur, unul din marii teologi ai Bisericii Ortodoxe, s-a născut în anul 344 în marea cetate Antiohia, din părinți dreptcredincioși.

Din fragedă pruncie îl pierde pe tatăl său, iar mama sa, Antuza, deși foarte tânără, nu s-a recăsătorit, închinându-și viața creșterii copilului. Prin grija mamei sale a avut parte de cei mai vestiți dascăli din Antiohia. Prin rugăciunile mamei și darul lui Dumnezeu, Sfântul Ioan a deprins toată învățătura grecească și Sfintele Scripturi.

În Antiohia exista o casă creștină care era ca o mănăstire unde Sfântul Ioan își împlinește visul său de taină, de a duce o viață de pustnic. El a trăit patru ani în această casă și doi ani de pustnicie într-o peșteră în munții din preajma Antiohiei.

Sfântul Ioan a fost sfințit diacon în 381 de către Sfântul Meletie, iar Arhiepiscopul Flavian l-a sfințit preot în 386. În această perioadă, Sfântul Ioan a scris neprețuita sa carte *Despre preoție*, în care arată responsabilitatea preotului în fața lui Dumnezeu pentru sufletele credincioșilor.

Ca preot, timp de 12 ani, a fost slujitorul și predicatorul neîntrecut al Patriarhiei din Antiohia, scriind adevărate îndreptare pentru o viață creștină desăvârșită: *Cuvântările asupra Evangheliei de la Matei*, *Cuvântările la cele 14 Epistole ale Sfântului Apostol Pavel*, precum și alte cărți de zidire sufletească.

Sfântul Ioan a fost chemat din porunca împăratului Arcadie să fie sfințit Patriarh al Constantinopolului, la 28 februarie 398. Ca patriarh, Sfântul Ioan a fost preocupat de răspândirea credinței și convertirea la ortodoxie a goților arieni de la Dunăre, de evanghelizarea locuitorilor de la sate, de întemeierea de așezăminte pentru bolnavi și săraci. A predicat pentru „îndreptarea năravurilor”, împotriva luxului, a lăcomiei și pentru iubirea între semeni.

Ducând o viață ascetică și arătându-se exigent chiar față de mai marii vremii, Sfântul Ioan Gură de Aur și-a atras dușmănia împărătesei Eudoxia, soția împăratului Arcadie, care, în urma Sinodului ținut la Stejar, l-a izgonit din scaunul de patriarh. La insistențele credincioșilor, Sfântul a fost readus după un timp în scaunul patriarhal, dar după numai două luni a fost izgonit a doua oară și surghiunit de această dată în Armenia. Îndurând multe suferințe, Sfântul și-a încredințat cinstitul său suflet lui Dumnezeu (407), ultimele sale cuvinte fiind "Slavă lui Dumnezeu pentru toate".

După moartea Sfântului, asupra Constantinopolului s-au abătut o mulțime de nenorociri, iar poporul credincios considera că toate acestea veneau ca pedeapsă dumnezeiască pentru înverșunarea nedreaptă a împărătesei Eudoxia. Noul patriarh, Sfântul Proclu, ucenic al Sfântului Ioan, a îndemnat pe împăratul Teodosie să aducă moaștele Sfântului în cetate ca un semn de împăcare. În anul 438, sfintele moaște au fost aduse și așezate cu mare cinste în biserica „Sfinților Apostoli” din Constantinopol. Împăratul și sora sa au îngenuncheat în fața sfintelor moaște și s-au rugat

pentru iertarea fărădelegii părinților lor care au pricinuit surghiunul nedrept al Sfântului.

Dintre numeroasele daruri cu care Dumnezeu l-a dăruit pe Sfântul Ioan, cel mai de seamă a fost acela al vorbirii frumoase și convingătoare pentru care Biserica Ortodoxă l-a numit Hrisostom și "Gură de Aur". Multe dintre cuvântările sale s-au păstrat în scris, uimind până azi prin forța și limpezimea lor.

Sfânta Liturghie alcătuită de el, una dintre cele trei care se săvârșesc de-a lungul anului în Biserica Ortodoxă, este cea mai importantă și cea mai frecvent oficiată.

Puțină lume știe că există și în România mici părțile din moaștele Sfântului Ioan

Gură de Aur, la Mănăstirea Tismana și în Paraclisul Patriarhiei din București.

Celui mai mare Predicator, Păstor și învățător din vremea de aur a creștinătății, Biserica îi serbează pomenirea de trei ori pe an: la 13 noiembrie, la 27 ianuarie și la 30 ianuarie când este cinstit deopotrivă cu Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Grigorie Teologul, precum și în fiecare zi când i se săvârșește Liturghia.

